

[Poul Dam.]

lærte, og som, fordi de var selvlærte, turde vove det nye. Der var engang en sprælsk, moderne, frisindet avis, der hed Politiken, som dengang brød nye veje, netop fordi man ikke følte sig bundet af det gamle mønster, fordi man ikke var opdraget i det gamle mønster.

Forslaget her vil naturligvis konsolidere det gamle mønster. Det kan ikke andet, og spørgsmålet er, om man ikke netop på dette område skulle turde vove en helt ny uddannelsesinstitution. Jeg tror, det er vigtigt, at folk selv skaber sig deres uddannelser, og derfor kunne jeg tænke mig en journalisthøjskole, der var elevledet, hvor det var de studerende selv, der bestemte pensum, der bestemte hele arbejdsformen. Det, der skal til, er et bredt område af kundskaber, ikke nødvendigvis de meget snævre. Jeg bemærker, at der står ingen steder nævnt, at journalisterne også skal lære at skrive godt, men det er der vel også nogen der gerne ville prøve; der er i hvert fald nogle journalister, der kan det.

Hvorfor kunne man ikke tænke sig, at netop her fik man en skole, hvor eleverne, de studerende, selv kunne udvælge sig deres pensum, selv kunne tilrettelægge studiet? Det kunne gøres, og det ville tjene massemediernes fremtid, hvis man turde vove en sådan ny idé. I hvert fald er jeg enig med hr. Camre i, at en selvejende institution, ledet udelukkende af fagets folk med en meget svag kontrol fra det offentlige og uden nogen som helst placering af de studerende i bestemmende organer, det hører ikke rigtig det herrens år 1970 til, for før i 1970 bliver vi formodentlig ikke færdige.

Kjær Rasmussen: Journalistuddannelsen har hidtil været opbygget som en håndværksuddannelse på mange måder i stil med mesterlæren. Eleverne har fået deres uddannelse på redaktionerne, og deres læremestre har været de uddannede journalister. Med gennemførelsen af dette forslag bliver journalistuddannelsen tilrettelagt sådan, at teorien sættes i første række.

Naturligvis har en sådan ordning både fordele og ulemper. Journalistelever er ofte blevet udnyttet som billig arbejdskraft for bladene, og desuden har uddannelsen på redaktionerne betydet, at mange journalister

er blevet oplært efter forældede principper, samtidig med at de er blevet søgt påvirket af det bestemte samfundssyn, der har præget deres arbejdsplads. Det siger sig selv, at dette har medført en tendens til at uddanne såkaldt gode, borgerlige journalister.

Kun få vil vel græde over, at disse tilstande nu ændres, men vi kan ikke komme bort fra, at den nuværende ordning også har haft sine fordele. Elevtiden starter med en læretid, i hvilken der udbetales en elevløn, og med den kummerlige uddannelsesfinansieringsordning i erindring har dette naturligvis betydet, at også unge fra mindre velstillede hjem har kunnet uddanne sig til journalist.

Jeg kunne godt tænke mig at rette et spørgsmål til statsministeren, og det skal være: hvordan bliver den økonomiske stilling for journalistelever ved Danmarks journalisthøjskole, hvis dette forslag gennemføres?

Skolens organisation og opbygning, som den er angivet i forslaget, giver ikke helt de rette muligheder for eleverne. De studerende repræsenteres af de studerendes råd, hvilket skulle indebære, at status kommer til at svare til den, der gælder for studerende på andre højere læreanstalter. Men den er jo langt fra indflydelsesrig, denne status betyder bare, at de studerende har ytringsfrihed og intet andet. Vi synes, det er yderst beklageligt, at de studerende ved journalisthøjskolen ikke skal være repræsenteret hverken i højskolens uddannelsesråd eller bestyrelse. Ved nærmere eftertanke vil statsministeren sikkert også give mig ret i, at disse forhold må ændres. Der er simpelt hen ingen undskyldning for, at overgemte fordomme skal fortsætte usvækket. Jeg har da også et håb om, at når dette forslag nu har været til lagring en sommer over, så vil det komme tilbage i forskønnet udgave på dette punkt, men det skulle da glæde mig at få en bekræftelse fra statsministeren på dette, selvfølgelig.

I øvrigt hilser vi det udbyggede institut for presseforskning velkommen, men man kunne nok sætte spørgsmålstegn ved, om det er særlig logisk, at dette forskningsinstitut får som en af sine opgaver at give tillægsuddannelse i journalistik. Det synes, som om denne opgave var bedre egnet for journalisthøjskolen.